

OKRESNÁ PROKURATÚRA MARTIN
Vajanského nám. 1, 036 80 Martin 1

Číslo: 1 Pv 60/25/5506-18
EEČ: 2-40-207-2026

Martin 09.03.2026

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: zločin: vydieranie podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Martin

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: , XXXXX

adresa na doručovanie písomností: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: vydieranie podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 02.09.2024 v čase po 14-tej hodine pred prevádzkou rýchleho občerstvenia XXXXX, ktorá sa nachádza na ulici XXXXX XXXXX, po predchádzajúcom slovnom konflikte pristúpil k svojmu bývalému kolegovi z uvedeného XXXXX, poškodenému XXXXX, nar. XXXXX, ktorého pritlačil k múru budovy a uviedol mu cit.: „O deviatej ťa prídem počkať a chcem tú kolobežku, inak sa máš popíči a zabijem ťa“, kde na toto poškodený nereagoval, pričom toto konanie u poškodeného XXXXX, narodeného XXXXX vzbudilo dôvodnú obavu o jeho život, poškodený neutrpel žiadne zranenia,

Okresnému úradu XXXXX, Odboru všeobecnej vnútornej správy,

pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ PZ odboru kriminálnej polície v Martine uznesením pod XXXXX zo dňa 23.01.2025 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a uznesením zo dňa 26.06.2025 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX, nar. XXXXX, pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Vyšetrovateľ PZ po skončení vyšetrovania predložil spisový materiál na tunajšiu prokuratúru spolu s návrhom na podanie obžaloby.

Preskúmaním spisového materiálu som dospel k názoru, že vyšetrovanie bolo vykonané v súlade so zákonom a aj v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, pričom však výsledky vyšetrovania dostatočne neodôvodňujú záver zákonného postupu podľa § 234 Trestného poriadku a komplexným zhodnotením výsledkov prípravného konania som dospel k samotnému záveru, že v predmetnej veci nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Vyšetrovateľ PZ vypočul obvineného XXXXX, svedka poškodeného XXXXX a svedkov XXXXX, XXXXX a XXXXX. Do spisu zabezpečil znalecký posudok na vyšetrenie duševného stavu obvineného a ďalšie listinné dôkazy ako výpis z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR a odpis registra trestov na obvineného.

Obvinený XXXXX v prípravnom konaní odmietol vypovedať s tým, že voči uzneseniu vydaného podľa § 206 ods. 1 Tr.por. voči jeho osobe podal sťažnosť a v tejto fáze vypovedať nebude.

Svedok XXXXX v prípravnom konaní vypovedal najmä, že s odstupom času si už nepamätá, možno to bolo niekedy okolo septembra 2024, bol v robote v XXXXX, nevie koľko bolo hodín, ale prišiel tam XXXXX, najprv sa s ním normálne bavil a potom začal po ňom kričať, že mu má vrátiť kolobežku. Povedal mu, že mu ju nedá, to ho rozčúlilo, na čo reagoval agresívne, začal vykrikovať, že ho počká po robote o deviatej a že uvidí - niečo v takom zmysle. Povedal, že ho zbije alebo nevie. Ďalej uviedol, že sa mu smial do tváre, potom pristúpil k nemu bližšie v tvárou v tvár, tam padali nejaké nadávky a hádka. Hovoril mu samé vyhrážky, neviem čo presne už a pritlačil ho k múru. Potom odišiel dnu a aj on odišiel. Na otázky ďalej uviedol, že to čo dňa 14.05.2025 uviedol pri výsluchu, že „ potom pristúpil ku mne tvárou v tvár a povedal mi, že ma bude o deviatej večer čakať po robote, že chce tú kolobežku, že inak sa mám po piči a že ma zabije“, že to tak bolo, a zopakoval, že tam padali samé vyhrážky, presne si to nepamätá aké. Pri incidente bol prítomný XXXXX To že si to už presne nepamätá je preto, že to vypustil z hlavy, lebo nevie, ktorý to je prípad, lebo majú toho viacej medzi sebou. Následne uviedol po otázkach, že mal z neho trocha strach.

Svedkyňa XXXXX v prípravnom konaní vypovedala najmä, že niekedy v roku 2024 v lete bola so synom XXXXX, pri prevádzke XXXXX, kde sedeli na terase. Vtedy pracoval XXXXX, bol tam aj XXXXX. XXXXX si niečo šomral, XXXXX bol vtedy na prevádzke, občas vyšiel von fajčiť, vtedy XXXXX zvýšil na neho hlas, stále preberal nejakú kolobežku. Na začiatku si ho nevšimli, až potom sa to stupňovalo,

v momente, keď prišiel ku nám pred prevádzku, nevošiel vyslovene dnu, lebo XXXXX stál von, vtedy XXXXX povedal XXXXX, že ak mu nedonesie tú kolobežku alebo peniaze za tú kolobežku, tak že príde večer za ním a že ho zbije, že ho zabije. Potom povedal, že všetkých Vás tu pozabíjam. Tomuto predchádzalo to, že on si stále pýtal tú kolobežku, pričom XXXXX mu mal tvrdiť niečo v tom zmysle, že to bola jeho kolobežka, tiež sa jej zdá, že mu XXXXX dlžil nejaké peniaze, pričom nevie, či mu tú kolobežku založil alebo nie, to už neviem presne s odstupom času uviesť. XXXXX čím viac si ho nevšímal, tým viac XXXXX zúril. K uvedenej vyhrážke, že ich všetkých pozabíja, to voči svojej osobe nejakú nevnímala, nemala obavu, že by ju naplnil, nemala obavu o život alebo zdravie. Následne po tejto vyhrážke do toho zasiahla s tým, že ho chcela ukládať, že sú tu ľudia, nech nerobí hanbu. Začali sa hádať. Syn sa vtedy tiež do toho zaplietol s tým, že sa ho snažil slovne upokojiť. Vtedy niekedy tam prišiel aj manžel, tiež sa začal s XXXXX hádať, pričom je si istá, ale myslí si, že syn zavola policajtov, čo povedali aj XXXXX preto odišiel, keď na miesto prišla hliadka polície, tak on tam už nebol. Na otázky uviedla, že poškodený XXXXX bol taký viac menej flegmatický, on mu povedal na tie vyhrážky, že to je príliš, ale inak nereagoval, ani hlas nezvyšoval.

Svedok XXXXX v prípravnom konaní vypovedal najmä, že v lete roku 2024, dátum si už nespomína, bolo to tesne po obede prišiel na prevádzku XXXXX, myslí si, že manželka so synom Matejom tam už bola. Po príchode prišiel na prevádzku, manželka sedela so synom von na terase, pričom si všimol XXXXX ako stál pri vstupe do XXXXX a niečo tam vykrikoval na XXXXX, na mňa, nadával. Snažil sa mu vysvetliť, že nech ide odtiaľ preč, že už tam nerobí a to ho ešte viac pobúrilo. XXXXX vyšiel von ku schodíkom, XXXXX mu hovoril, že mu tam jebne aj v robote a že si ho počká, že to nerozchodí, že po robote ho bude čakať a myslí si, že mu povedal aj že ho zabije, ale presné slová už odstupom času neviem. XXXXX počas tej hádky s Ivančom spomínal nejakú kolobežku, XXXXX mu mal niečo hovoriť o nejakých dlžných peniazoch, ale presne nevie, o čo sa jednalo. XXXXX poslal preč, myslí si, že syn zavola policajtov, ktorí prišli na miesto, pričom XXXXX medzitým odišiel. Na otázky ďalej uviedol, že ohľadom tých vyhrážok si myslí, že XXXXX to nebolo úplne jedno, nereagoval na to nejak, len mu potom povedal, že cit. „šefko on je blázon, mohol by som zavrieť skorej?“ Z toho dedukuje, že sa bál, čo sa bude diať večer.

XXXXX Senko v prípravnom konaní vypovedal najmä, že niekedy v lete 2024 pomáhal otcovi so XXXXX. Poobede okolo druhej - tretej, nepamätám si koľko bolo presne hodín, prišiel na uvedenú prevádzku na XXXXX boli tam už jeho rodičia, prišiel po nich asi za pol hodiny. Prisadol si k nim vonku pod dáždnikom, kde majú posedenie pre zákazníkov prevádzky. V tej dobe u nich pracoval XXXXX, on tam bol v prevádzke, keď prišiel, tak v tom čase bol dnuka v prevádzke v stánku. V tom čase tam bol už aj XXXXX, ale neviem presne kde bol, viem, že bol v blízkosti, ale neviem, či bol vnútri pri Ivančovi. Po chvíli zaregistroval, ako sa XXXXX s Ivančom rozprávali alebo konfrontovali. Celkom to neregistroval, ale viem, že XXXXX konfrontoval XXXXX ohľadom kolobežky, že ju má vrátiť, že to je jeho kolobežka, niečo v tom zmysle, že inak uvidí, niečo v tom zmysle, presne slová si nepamätá. Vie, že sa rozprávali, vie, že XXXXX bol väčšinu času ticho, ale potom povedal, že to má ako zálohu a ďalej osobne medzi nimi nič nevnímala. Potom sa situácia vygradovala, bolo viditeľné, že XXXXX je nahnevaný a k fyzickému kontaktu vyslovene nedošlo, ale obaja boli dost' pri sebe, otec vyzval XXXXX, nech sa ukláda, že tam nemá čo robiť, že si praje, aby odišiel, lebo v tom čase už u nás

nerobil. Na uvedené, či počul vyhrážky ďalej na otázku uviedol, že ešte povedal niečo z toho, že si ho večer počká a že ho zbije, dobije, strelí mu, neviem už presne, niečo z týchto vecí alebo v podobnom zmysle.

V uvedenej trestnej veci bol za účelom vyšetrenia duševného stavu obvineného vypracovaný znalecký posudok č. 10/2026 znalkyňou XXXXX, ktorá v závere konštatovala, že u obvineného nie je zistená závislosť na alkohole alebo iných návykových látkach, pobyt obvineného na slobode nepovažuje za nebezpečný.

Zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto iného násilím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel.

Objektom tohto zločinu je slobodné rozhodovanie človeka.

Objektívna stránka v danom konkrétnom prípade mala spočívať v tom, že obvinený XXXXX mal poškodenému XXXXX uviesť, že o deviatej ho príde počkať a chce tú kolobežku, inak sa má popíči a zabije ho“, t.j. poškodeného pod hrozbou násillia nútiť, aby niečo konal. V uvedenej trestnej veci samotná hrozba násillia formou ťažkej ujmy mala znamenať ťažkú ujmu v tom, že obvinený XXXXX pod ťažkou ujmu zabitia poškodeného nútil, aby mu dal kolobežku.

Pri posudzovaní, či ide o "hrozbu násillia formou ťažkou ujmy", ak pripustíme či k tomu konaniu došlo, je nevyhnutné prihliadať na vzájomne pomery medzi poškodeným a obvineným, na ich stav v nadväznosti na možné konanie obvineného a zároveň ťažká ujmu musí byť objektívna a osoba poškodená ju ako ťažkú aj musí pociťovať.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie.

Vzhľadom na všetky okolnosti uvedenej trestnej veci, vykonaného dokazovanie som dospel k záveru, že kumulatívne nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty zločinu vydierania a to najmä, že nebola dostatočne preukázaná objektívna stránka uvedenej skutkovej podstaty predmetného zločinu a to z nasledujúcich dôvodov.

Tento záver vyplýva najmä jednak z toho, že poškodený XXXXX pri výpovedí dňa 30.09.2025 v rámci prípravného konania uviedol, že medzi ním a obvineným bola vzájomná konfrontácia, predmetom, ktorej bola hádka o kolobežku. Je zjavné, že reakcia zo strany poškodeného bola vzhľadom na okolnosti neprimeraná, začal reagovať na slová poškodeného v tom, že mu predmetnú kolobežku nevráti agresívnejšie, padalo viacero nadávok. V situácii, keď vypovedal poškodený sám, pred položením otázok vyšetrovateľom uvádzal, že už to bolo dávno, nevedel uviesť presné vyhrážky aké voči nemu zo strany obvineného smerovali, nevedel ani uviesť, či sa jedná o ten istý incident, lebo majú medzi sebou toho viac. Jednou z reakcií obvineného voči poškodenému na predpokladané vyhrážky bolo aj to, že sa mu smial do tváre. Až potom, ako mu bolo zo strany konajúceho vyšetrovateľa spomenuté, čo mal obvinený povedať za vyhrážky, uviedol, že to tak mohlo byť a následne dodal, že už si to presne nepamätá. To, že došlo k určitej hádke je preukázané svedeckými výpoveďami prítomných svedkov. To, že malo dôjsť k určitej vyhrážke potvrdila iba svedkyňa XXXXX ktorá uviedla, že sa obvinený vyhrážal aj im,

avšak nemala z toho obavu. Ďalej uvádzala, že sa následne hádala s obvineným aj ona, potom následne k hádke sa pridali aj ďalší prítomný, jej manžel a syn. Poškodený na vyhrážky a situáciou nereagoval, bol viac menej flegmatický. Svedok XXXXX bol prítomný pri incidente, presné slova si nepamätal, ktoré mal XXXXX uviesť, asi uviedol, že ho zabije. XXXXX XXXXX, ktorý bol taktiež prítomný nevedel presne uviesť obsah vyhrážok. Obvinený odmietol vypovedať.

Sám poškodený pri výsluchu nevedel samostatne uviesť obsah vyhrážok, ktoré by predstavovali určitú formu ťažkej ujmy pri hrozbe násillia, pričom poškodený okrem iného uviedol, že sa obvinenému smial do tváre, predmetný skutok nebol potvrdený ani prítomnými svedkami XXXXX, pričom iba svedkyňa XXXXX počula, že ho zabije.

Vychádzajúc z uvedeného za preukázané je možné vziať do úvahy iba skutočnosť, že v danom čase medzi uvádzanými osobami došlo k hádke, s agresívnymi prejavmi, pričom v hádke mohli padať aj slová ako „zabijem ťa“, avšak v kontexte prejavu poškodeného voči obvinenému, jednak s tým, že sa mu smial do tváre, situáciu si nepamätá, lebo majú toho medzi sebou viacej, situáciu si nepamätajú presne taktiež ďalší svedkovia, do hádky sa zapojilo následne viacero prítomných, nie je možné uvedené vyhodnotiť ako prejav hrozby násillia inej ťažkej ujmy, pričom z prejavu poškodeného nevyplýva ani to, či by vôbec pociťoval možnú ujmu, a už vôbec ťažkú ujmu.

V kontexte takto vykonaného dokazovania nie je možné prijať iný záver, že objektívna stránka predmetného zločinu a prípadne aj iného trestného činu nebola preukázaná. Žiaden z vykonaných dôkazov samostatne ani vo vzájomnej súvislosti nepreukázal, že by obvinený uviedol práve tie slová, ktoré sú uvedené v skutku, resp. slová v obdobnom význame.

Je nesporné, že medzi obvineným a poškodeným bolo napätie a je zjavné, že v tom, čase medzi nimi pretrvávali spory ohľadom uvádzanej kolobežky, existovala v tom čase určitá forma vzájomnej averzie, vyúsťujúca k hádke, ktorá bola sprevádzaná nadávkami. Prostriedky trestného práva nemôžu slúžiť k riešeniu vzájomných antipatií medzi určitými osobami, čo v danom prípade je v celku badateľné.

V predmetnej trestnej veci však po vznesení obvinenia XXXXX došlo k podstatnej zmene dôkaznej situácie, pričom z takto zabezpečených dôkazov nevyplýva, že predmetný skutok vykazuje formálne znaky daného trestného činu. O tom, že došlo k určitej neprimeranej komunikácii medzi obvineným a poškodeným podľa môjho názoru niet pochýb, pričom uvedené skutkové okolnosti môžu byť v rozpore s normami spoločenského správania.

Na základe takto vyhodnoteného skutkového stavu som dospel k záveru, že skutok, ktorý je predmetom tohto trestného konania po formálnej stránke nenapĺňa skutkovú podstatu zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona.

Aj napriek tomu, ako som už vyššie uviedol, to že nedošlo po formálnej stránke k naplneniu skutkovej podstaty predmetného zločinu, neznamená, že správanie sa obvineného XXXXX sa nemôže vymykať normám spoločenského spoluzititia a s prihliadnutím na okolnosti mám za to, že jeho konanie môže vykazovať znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 Zákona

o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Podľa § 214 ods.1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správny deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Vzhľadom na horeuvedené skutočnosti som rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Daniel Malik
prokurátor